

Oktay Abdulla

Necəsən?!

Qoy qalsın geridə yaman, pis günün,
Qoxuyan çəmənım, gülüm, necəsən?!
Bir az da taleyin gülsün üzünə,
Sevinsin mahalım, elim, necəsən?!

Gəzişir şeytanlar mələk donunda,
Nizələr, qılınclar hazır qınında.
Sən ölmə, mən ölüm sənın yolunda,
Bu canım sadağa, ölüm necəsən?!

Gəzişmir telimdə göyərçin     ,
Bir anla m  tl  bd  n, s  zd  n inci d  r.
O qoynun bir c  nn  t, uyam s  ras  r,
S  n z  lf   zil qar   telim nec  s  n?!

Bildim ki,     ində s  n   hli-halsan,
Susmaq da g  z  llik, s  n el   lalsang
A  zımda      rim,   irinim, balsan,
    imin qayna  ı, l  lim, nec  s  n?!

H  r yerd   toy-bayram, qurulsun b  sat,
G  l k  sk  n k  nl  m  , ruhumu oyat.
Boynumdan h  sr  tin z  ncirin qır, at,
Oktay    bir g  ld  r, g  l  m, nec  s  n?!

Dedim...

Son dem  din bu h  sr  t  , n  sgil  ,
Yen     a  la, g  zl  rimd  n ax dedim.
Bir yaxın g  l,   r  yimin dincin  ,
Sıralanıb d  rd sin  md  , sıx dedim.

V  t  nimin, torpa  ımın da  ıyam,
Ya  atmadın   m  r s  r  m, ya  ıyam.
Bu sevgimin da   heyk  li-da  ıyam,
  im      olub, g  zl  rim     ax dedim.

X  yalımda qollarına b  r  nd  m,
K  lg  l  rt  k hey arxanca s  r  nd  m.
D  n  -d  n   torpaqlara g  m  ld  m,
Can atımmı, intahara,   ox dedim.

Ruhum, k  nl  m sevm  y  ni sevm  dim,
Q  lb   d  y  n birc   s  z d   dem  dim.
Qoynun c  nn  t, b  h  rini d  rm  dim,
M  nd   d  z  m, s  nd   insaf, yox dedim.

G  l camalın divan  si,     i m  n,
  am yanırısa, p  rvan  si,     i s  n!
Yerin, g  y  n mehrabı s  n,     i s  n,
Yandı ba  rım, ne     k  r  n, of, dedim!

Gah yuxumda, gah a  karda g  r  n s  n,
Can m  lk  m  n t  p  ris  n, mehris  n,
S  n g  n    s  n, kainatın sehris  n,
Daha   ld  r, yandır m  ni, yax dedim.

Ay k  nl  m!

D  rd ver  n  , d  rd q  nimdi,
S  n d  rd     m  , d  rd m  nimdi.
D  rd sevgilim, h  md  mimdi,
Dilim tutmur s  z, ay k  nl  m!

Sin   g  rdim   ox s  t  m  ,
M  nd  n   eir, s  z ist  m  .
Oca  ın var, k  z ist  m  ,
Ba  rım at    , k  z, ay k  nl  m!

  t  n aylar, il n   dedi?
Baxı  ların, dil n   dedi?
G  lm  z   z  m, g  l n   dedi?
D  z   bils  n, d  z, ay k  nl  m!

El   yandım, d  nd  m k  l  ,
Gur   aylara axıt sel  .
Sı  al     m  z, g  m     tel  ,
Yalvarsan da y  z, ay k  nl  m!

Kims  siz   kim h  yandı?
G  n       ıxdı, ay dolandı.
G  yl  r ulduz –   ıra  bandı,
T  k-t  k qopar,   z ay k  nl  m!..